

บทส่งท้าย

เรื่องที่คุณยายเล่าให้ฟังยังมีอีกมากมาย เรื่องที่คนอื่นเล่าถึงคุณงามความดีของท่านก็ยังมีอีกไม่รู้จบ ยิ่งได้ฟัง ได้รู้ ได้เห็น ก็ยิ่งรู้สึกประทับใจ และชื่นชมในจริยาวัตรของท่านไม่มีที่สิ้นสุด นับว่าเป็นบุญตัวของเราจริง ๆ เป็นมงคลของชีวิตสมดังคำตรัสของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ว่า การได้เข้าไปอยู่ใกล้บัณฑิต ได้สนทนากับบัณฑิต เป็นมงคลอันสูงสุด

.....คุณยายอาจารย์อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

ท่านเป็นเพชรยอดมงกุฎเกียรติยศของวัดพระธรรมกาย
ที่เปล่งประกายรัศมีเจิดจรัสสว่างไสว
อยู่กลางดวงใจของเหล่าศิษย์ทุกคนอย่างแท้จริง.....

วันศุกร์ที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๓ วันคล้ายวันเกิด
ครบรอบอายุ ๘๑ ปี ของคุณยายอาจารย์

เวลา ๖.๓๐ น. คุณยายเดินเสียบกริบมาที่เครื่องรับ
โทรศัพท์ในอาคารยามา ยกหูโทรศัพท์ขึ้นพูดโดยไม่กดหมายเลข

“ฮัลโล่ อารีพันธุ์อยู่ไหมคะ อยู่หรือคะ บอกเขาว่ายาย
หิวข้าวแล้วนะคะ กำลังจัดหรือคะ เอากล้วยมาเยอะ ๆ นะคะ ค่ะ ค่ะ
เท่านั้นนะคะ”

คุณยายวางหูโทรศัพท์แล้วเดินดุ่ม ๆ ออกไปอย่างเบิกบานใจ

พี่อารีพันธุ์ซึ่งยืนจัดอาหารอยู่ใกล้ ๆ เครื่องรับโทรศัพท์
อ้าปากค้าง... พอรู้ตัวก็ถอนใจ แล้วอมยิ้ม เจ้าตัวเล็กซึ่งยืนอยู่ใกล้ พุด
กับตัวเองจึมจ๋า

“แหม คุณยายมาสร้างบรรยากาศสดชื่นแต่เช้า สุขสันต์
วันคล้ายวันเกิดนะคะ”